

แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก

THE GUIDELINES FOR THAI TEXTILE INDUSTRIAL PROMOTION AND DEVELOPMENT FOR GLOBAL COMPETITION

ชูชีพ เอื้อการณ์ สมาน งามสนิท บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ และปิยะวรรณ เลิศพานิช
Choocheep Auekarn, Sman Ngamsnit, Nooncherd Pinyoanuntapong, and Piyawan
Lertphanich

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษานโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย (2) วิเคราะห์องค์ประกอบการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก และ(3) ศึกษาแนวทางการกำหนดนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก การวิจัยนี้เป็นแบบผสมวิธี ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ในการวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 600 คน จากประชากร จำนวน 4,265 คน คำนวณจากสูตรของทาโร ยามาเน่ ซึ่งเป็นตัวแทนโรงงานอุตสาหกรรมทอผ้า โดยการสุ่มแบบชั้นภูมิตามสัดส่วนและการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือการวิจัยคือแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 18 ราย ซึ่งเลือกแบบเจาะจงจากบุคคลผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายการส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอคือผู้ประกอบการ ภาครัฐและภาคเอกชน โดยใช้เครื่องมือคือการวิจัยเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและการตีความ

ผลการวิจัย พบว่า

1. นโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย ประกอบด้วยทิศทางและเป้าหมายของนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนแม่บท ทั้งส่วนที่เป็นของรัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม หน่วยงานภาครัฐที่อยู่ภายนอกสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานเอกชน มีทิศทาง

และเป้าหมายสำคัญคือ เป้าหมายทางด้าน การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันและเป้าหมายทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ส่วนระดับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลกอยู่ในระดับปานกลาง

2. องค์ประกอบการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบคือ (1) ประสิทธิภาพการผลิต (2) คุณภาพสินค้า (3) สารสนเทศการตลาด (4) แรงงาน (5) นโยบายระหว่างประเทศและกฎหมาย และ (6) ความสามารถในการแข่งขัน

3. แนวทางการกำหนดนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก คือการกำหนดนโยบายในแต่ละด้านตามองค์ประกอบการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก ทั้ง 6 องค์ประกอบ ดังนี้คือ (1) ด้านประสิทธิภาพการผลิตคือ การพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอตลอดห่วงโซ่มูลค่า การเสริมสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการ การส่งเสริม และพัฒนาการใช้วัตถุดิบในประเทศ และการส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (2) ด้านคุณภาพสินค้า คือการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ และการสร้างตราสินค้าสัญชาติไทย (3) ด้านสารสนเทศการตลาดคือ การพัฒนาการตลาดเชิงรุกและการพัฒนาการบริหารจัดการข้อมูล การมอบหมายหรือจัดให้มีหน่วยงานที่เป็นศูนย์กลางรับผิดชอบเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสิ่งทอ (4) ด้านแรงงาน คือการยกระดับทุนมนุษย์ เชิงบูรณาการการพัฒนาทักษะแรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ และการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว (5) ด้านนโยบายระหว่างประเทศและกฎหมาย คือการพัฒนา นโยบายระหว่างประเทศ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสิ่งทอให้สอดคล้องและเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ และ (6) ด้านความสามารถในการแข่งขันคือ การยกระดับปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญเพื่อสนับสนุน การสร้างสรรค์และการแข่งขันในเวทีสากล การเตรียมความพร้อมสู่การเปิดเสรี และการสร้างโอกาสจากความร่วมมือในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ABSTRACT

The objectives of the research were 1) to study the policy on Thai textile industrial promotion and development, 2) to analyze the factors of Thai textile industrial promotion and development toward global competition, 3) to study the guidelines on policy formulation for Thai textile industrial promotion and development for global competition. The mixed

methods of research were employed, consisting of quantitative and qualitative methods. The quantitative research was used for samples which were 600 respondents from the populations of 4,265 textile industrial factories which the sample size derived by Taro Yamane's and selected by proportional stratified random sampling and simple random sampling techniques. Statistics used to analyze data were percentage, frequencies, mean, standard deviation and exploratory factor analysis. The qualitative research was conducted through documents and in-depth interview of 18 key informants selected by purposive sampling from entrepreneurs, public sectors and private sectors and data were analyzed by content analysis and interpretation.

The research findings were as follows :

1. the policies on promotion and development for global competition were based on government public policy by Ministry of Industry and private sector policies, and others to promote economic growth of the country through the utmost capacity for competition but on the purpose to conserve societies and environment. The findings for the promotion and development of Thai textile for global competition were at the moderate level.

2. The promotion and development of Thai textile industries for global competition were based on (1) productivity (2) product quality (3) marketing information (4) labor intensive (5) international policy and law (6) competitiveness

3. The guidelines on formulation of policy on promotion and development of Thai textile industrial business for the global competition should be made as follows: (1) productivity in all aspects of production should be improved and promoted to the strength of the industrial owner by the development of local textile materials for production to reduce pollutants and to be friend to the environment (2) product quality should be the value added one with new innovation from Thai brands (3) marketing information should consisted of development of proactive marketing and the data should be managed by the central office as a center for textile data that can be used as a measure for the

rapid invasion of export promotion (4) for labor intensive, there should be an upgraded and integrated development of skilled labors in textile knowhow which should be certified and managed by the office of the foreign labor force (5) international policy and law for textile should be synchronized along with national benefits in textile promotion and development; and (6) to keep up competitiveness the promotion and development of Thai textile should be intended for the global competition inclusive of free trade policies and mutual cooperation among AEC members for the prosperity of Thai textile industry.

คำสำคัญ

อุตสาหกรรมสิ่งทอ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ความสำคัญของปัญหา

นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางปฏิบัติหรือกิจกรรมต่างๆ ที่รัฐบาลของประเทศหนึ่งๆ กำหนดขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหาของสาธารณชนและการพัฒนาประเทศ โดยมีแผนและโครงการรองรับ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ การพัฒนาประเทศจึงต้องมีการกำหนดเป็นนโยบายสาธารณะ และด้วยเหตุที่ภาคอุตสาหกรรมมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยสัดส่วนมูลค่าผลผลิตอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมต่อมูลค่าการส่งออกรวม มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นภาคที่สำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมทั้งในภาพรวม และรายสาขาที่มีศักยภาพให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของกระแสโลกซึ่งประกอบด้วยการสร้างคุณค่าด้วยนวัตกรรม องค์กรความรู้และเทคโนโลยี รวมถึงปรับศักยภาพหลักของไทย ให้สอดคล้องกับความต้องการในระดับโลกเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นสาขาที่มีศักยภาพและมีความสำคัญต่อประเทศไทยเป็นอย่างมากทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นผลิตภัณฑ์ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของมนุษย์ในรูปของปัจจัยสี่ และเป็นอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานสูง มีบทบาทสำคัญต่อภาคเศรษฐกิจในการสร้างรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศจากการส่งออก ทำให้เกิดการกระจายรายได้และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ประเทศไทยต้องเผชิญกับสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา อาทิ การเปลี่ยนแปลงอำนาจทางเศรษฐกิจของโลกที่ภูมิภาคเอเชียกำลังจะกลายเป็นตัวจักรสำคัญทางเศรษฐกิจ การรวมตัวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี 2558 กระแสการตื่นตัวเกี่ยวกับภาวะโลกร้อนส่งผลต่อการให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม และผลักดันการพัฒนาอย่างยั่งยืน และการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันบนฐานเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ที่ให้ความสำคัญเชิงคุณค่ากับทรัพย์สินที่จับต้องไม่ได้ รวมทั้งบทบาทของเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้สะท้อนให้เห็นถึงโอกาสทางตลาดที่มากขึ้น ในอีกด้านหนึ่ง บริบทการแข่งขันที่นับวันจะทวีความรุนแรง รูปแบบการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงไป แนวโน้มตลาดและความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รูปแบบหรือช่องทางใหม่ๆ ในการขายสินค้า/บริการและการเข้าถึงผู้บริโภค

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

1. นโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเป็นอย่างไร
2. องค์กรประกอบการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลกมีอะไรบ้าง
3. แนวทางการกำหนดนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลกควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

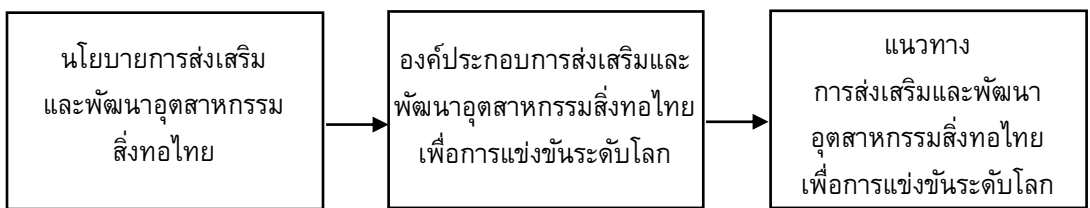
1. เพื่อศึกษานโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย
2. เพื่อวิเคราะห์องค์กรประกอบการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก
3. เพื่อศึกษาแนวทางการกำหนดนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลกที่สำคัญของนักวิชาการ มาบูรณาการเข้าด้วยกัน ประกอบด้วย ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศ (International Trade Theory) แนวคิดเรื่อง

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของอุตสาหกรรม (Critical Success Factor Analysis : CSF) ของดาเนียล (Daniel, 1961) ทฤษฎีความได้เปรียบทางการแข่งขันแห่งชาติ (Competitive Advantage of Nations) ของพอร์ทเตอร์ (Porter, 1998) แนวคิดของแอนเดอร์สัน (Anderson, 2010) และ ซาบาเตียร์ (Sabatier, 2007) สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และแนวคิดการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ และนำแนวคิดองค์ประกอบการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอของนักวิชาการดังกล่าวมาศึกษาและสังเคราะห์ตัวแปรเพื่อนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก และนำไปเป็นแนวทางกำหนดนโยบายต่อไป

จากการที่ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำสาระสำคัญของเรื่องต่างๆ มาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งแสดงได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual framework)

ในภาพที่ 1 เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการสังเคราะห์วรรณกรรมของไทยและต่างประเทศ กรอบแรก ที่เป็นแกนกลางของกรอบแนวคิดในการวิจัยคือ นโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยในปัจจุบัน และการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอที่ได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการบริหารและการตลาด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วสังเคราะห์ตัวแปรการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลกได้ 90 ตัวแปร นำมาศึกษาระดับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลกในปัจจุบัน

ลำดับถัดมา เป็นการศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก โดยศึกษาจากตัวแปรการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก 90 ตัวแปร ด้วยการวิเคราะห์

องค์ประกอบหลัก (Factor Analysis) เพื่อให้ได้องค์ประกอบการส่งเสริมและพัฒนา
อุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลกที่สำคัญ และสุดท้าย ผู้วิจัยต้องการศึกษา
แนวทางการกำหนดนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขัน
ระดับโลก โดยศึกษาว่าแนวทางการกำหนดนโยบายตามองค์ประกอบแต่ละด้านควรทำ
อย่างไร ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินการแต่ละด้านมีอะไรบ้าง และมีแนวทางแก้ไขอย่างไร
การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed methods) โดยใช้ทั้งวิธีการวิจัย
เชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)
มีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยทั่วประเทศ จำนวน
4,265 โรงงาน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, 2554) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้
ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย จำนวน 600 โรงงาน เลือกมา
โรงงานละ 1 ราย การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบชั้นภูมิตามสัดส่วนและการสุ่มอย่างง่าย
ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้มีส่วนร่วม ได้แก่ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายการส่งเสริมและ
พัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ คือผู้ประกอบการ ผู้เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายภาครัฐ และ
ผู้เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายภาคเอกชน จำนวน 18 คน ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบ
เจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรพื้นฐานคือ ลักษณะทั่วไปของโรงงาน ได้แก่ สถานที่ตั้ง ประเภทของ
อุตสาหกรรม การจดทะเบียนนิติบุคคล และการได้รับการส่งเสริมการลงทุน
2. ตัวแปรที่ศึกษาคือ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการ
แข่งขันระดับโลก ซึ่งบูรณาการแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายการส่งเสริม และพัฒนา
อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย ได้ตัวแปร จำนวน 90 ตัวแปร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกเอกสาร (Document Recording Forms) ใช้ในการศึกษานโยบาย
การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย
2. แบบสอบถาม (Questionnaires) ใช้ในการศึกษาระดับการส่งเสริม และ
พัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย และการวิเคราะห์ห่องค์ประกอบการส่งเสริม และพัฒนา
อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

3. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Quasi-Structure Interview Forms) ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อศึกษาแนวทางการกำหนดนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. การสร้างกรอบแนวคิดการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลกในเบื้องต้น ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2. การวิเคราะห์ระดับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก จากแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยเกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูล กำหนดเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1981)

3. การวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Factor Analysis) โดยการวิเคราะห์แบบองค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ด้วยวิธีสกัดปัจจัย (Principal Component Analysis : PCA) เพื่อให้ได้ตัวแปรที่สำคัญซึ่งถือเกณฑ์ การเลือกตัวแปรที่เข้าอยู่ในองค์ประกอบตัวใดตัวหนึ่ง โดยพิจารณาจากค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalue) เท่ากับ 2 และถือเอาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) ของตัวแปรแต่ละตัวองค์ประกอบนั้นมีค่าตั้งแต่ 0.3 ขึ้นไปที่บรรยายด้วยตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป ตามวิธีของไกเซอร์ (Kaiser, 1983)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทบทวนเอกสารและการสัมภาษณ์ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและการตีความ

ผลการวิจัย

1. นโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย ประกอบด้วยทิศทางและเป้าหมายของนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนแม่บท ทั้งส่วนที่เป็นของรัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม หน่วยงานภาครัฐที่อยู่ภายนอกสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานเอกชน ได้แก่ 1) รัฐธรรมนูญ 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 3) นโยบายคณะรัฐมนตรี 4) แผนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ 6) แผนแม่บทการพัฒนาประสิทธิภาพและผลผลิตของภาคอุตสาหกรรม 7) แผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา 8) แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย และ 9) แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย มีทิศทางและเป้าหมายสำคัญ คือ เป้าหมายทางด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันและเป้าหมายทาง

สังคมและสิ่งแวดล้อม ส่วนระดับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลกอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเพื่อสกัดตัวแปรให้เหลือตัวแปรประกอบที่สำคัญ โดยดำเนินการวิเคราะห์จากเมตริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีเน้นองค์ประกอบหลักและทำการหมุนแกนองค์ประกอบหลักแบบตั้งฉาก (Orthogonal Rotation) ด้วยวิธีวาริแมกซ์ (Varimax Rotation)

เมื่อพิจารณาค่าไอเกน (Eigenvalue) ซึ่งเป็นผลรวมกำลังสองของสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบที่มีค่ามากกว่า 1 มี 11 องค์ประกอบ โดยทั้ง 11 องค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนสะสมได้ร้อยละ 67.956 ของความแปรปรวนทั้งหมด ผู้วิจัยวิเคราะห์หาจำนวนองค์ประกอบ โดยวิเคราะห์จากเมตริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีเน้นองค์ประกอบหลักและทำการหมุนแกนองค์ประกอบหลักแบบตั้งฉากด้วยวิธีวาริแมกซ์เพื่อให้ตัวแปรสัมพันธ์กับองค์ประกอบในลักษณะที่ชัดเจนขึ้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบที่มีค่าไอเกนมากกว่า 2 ขึ้นไป การพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบว่าตัวแปรแต่ละตัวควรอยู่ในองค์ประกอบใด ใช้เกณฑ์การพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบตามเกณฑ์ คือ เลือกตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบที่มีค่ามากกว่า .30 แล้วจึงพิจารณาเป็นองค์ประกอบจะเลือกตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุดบนองค์ประกอบนั้น ถ้าตัวแปรใดที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบใกล้เคียงกันหลายค่ามากกว่า 1 องค์ประกอบ จะพิจารณาค่าองค์ประกอบสูงสุดที่สูงกว่าองค์ประกอบอื่นตั้งแต่ 0.1 ขึ้นไป แต่ถ้าความแตกต่างขององค์ประกอบไม่ถึง 0.1 จะถือว่าเป็นตัวแปรที่ซับซ้อน ไม่พิจารณาเป็นตัวแปรในองค์ประกอบใดเลย และตั้งชื่อองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้ชัดเจนได้จำนวนองค์ประกอบที่ชัดเจน 6 องค์ประกอบ

3. แนวทางการกำหนดนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก คือ การกำหนดนโยบายในแต่ละด้านตามองค์ประกอบการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลกทั้ง 6 องค์ประกอบ ดังนี้คือ 1) ด้านประสิทธิภาพการผลิตคือ การพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอตลอดห่วงโซ่มูลค่า การเสริมสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการ การส่งเสริมและพัฒนาการใช้วัตถุดิบในประเทศ และการส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 2) ด้านคุณภาพสินค้าคือ การพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์และการสร้างตราสินค้าสัญชาติไทย 3) ด้านสารสนเทศการตลาดคือ การตลาดเชิงรุกและการพัฒนา

การบริหารจัดการข้อมูล การจัดให้มีหน่วยงานที่เป็นศูนย์กลางรับผิดชอบเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสิ่งทอ 4) ด้านแรงงานคือ การยกระดับทุนมนุษย์ เชิงบูรณาการ การพัฒนาทักษะแรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว 5) ด้านนโยบายระหว่างประเทศและกฎหมาย คือ การพัฒนานโยบายระหว่างประเทศ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสิ่งทอให้สอดคล้องและเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ 6) ด้านความสามารถในการแข่งขันคือ การยกระดับปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญเพื่อสนับสนุนการสร้างสรรค์และการแข่งขันในเวทีสากล การเตรียมความพร้อมสู่การเปิดเสรี และการสร้างโอกาสจากความร่วมมือในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยมีข้อค้นพบที่เป็นประเด็นและสาระสำคัญเชิงวิชาการที่นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ระดับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง กรณีนี้อธิบายได้ว่า ในความเป็นจริงหรือโลกแห่งการปฏิบัติ มีประเด็นปัญหาสาธารณะ (Public Issue) จำนวนมากที่รัฐบาลให้ความสนใจถึงขั้นที่นำประเด็นเข้าสู่วาระทางนโยบาย (Agenda Setting) หรือกระทั่งมีการตัดสินใจทางนโยบาย (Policy Decision Making) ออกมาเป็นรูปธรรม ในรูปของนโยบายสาธารณะ แต่การนำไปปฏิบัติหรือปรับใช้จริงยังคงเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลให้การดำเนินนโยบายไม่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีหรือตามที่คาดหวังไว้ ประกอบกับภายใต้สภาพการณ์ที่บริบทและเงื่อนไขทางการบริหารปกครองได้มีการปรับเปลี่ยนไปสู่สภาพการณ์ที่มีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้นนอกเหนือจากประเด็นปัญหาในเชิงโครงสร้าง อันสะท้อนบริบททางการเมืองและการบริหารของไทยอันมีตัวแสดงหน้าใหม่ นอกเหนือจากภาครัฐมาปฏิสัมพันธ์ในพื้นที่หรือกระบวนการนโยบายหนึ่งๆ อีกเป็นจำนวนมาก ได้ก่อให้เกิดสภาพของการกระจัดกระจายทางการบริหารหรือที่ อเนก เหล่าธรรมทัศน์ (2543) เรียกว่า การรวมศูนย์อำนาจแบบกระจัดกระจาย (Fragmented Centralization) ดังนั้น ปัญหาทางด้านสมรรถนะจึงเป็นปัญหาหลักของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยหน่วยงานภาครัฐ มีประเด็นปัญหาที่สำคัญคือการขาดการประสานงานและการประสานความคิดของหน่วยงานนอกที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ระบบราชการมีแนวโน้มที่จะเลือกนโยบายของรัฐไปปฏิบัติเฉพาะนโยบายที่เป็นประโยชน์แก่ตนเอง อีกทั้งข้าราชการฝ่าย

การเมืองโดยเฉพาะผู้ที่มาจากพรรคการเมืองที่เป็นฝ่ายรัฐบาลจะกำหนดกรอบความสำเร็จของนโยบายรัฐบาลให้ข้าราชการฝ่ายประจำดำเนินงานโดยเร่งด่วน ดังนั้น นโยบายใดที่ได้รับความเห็นชอบ ดูแล เอาใจใส่จากฝ่ายการเมือง หน่วยราชการต่างๆ จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษ กรณีของนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยก็เช่นกันที่มีหน่วยงานมากมายหลายหน่วยทั้งที่เข้ามาเกี่ยวข้องทั้งในการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในขั้นตอนของการกำหนดนโยบายแม้จะมีความพยายามที่จะกระทำโดยการประสานร่วมมือ ทั้งภาครัฐและเอกชนแล้วก็ตาม แต่นโยบายก็ยังไม่ประสานสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน บางเรื่องซ้ำซ้อนกัน และขาดหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนนโยบาย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก พบว่า การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก ประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ คือ 1) ประสิทธิภาพการผลิต (Productivity) 2) คุณภาพสินค้า (Product Quality) 3) สารสนเทศการตลาด (Marketing Information) 4) แรงงาน (Labor Intensive) 5) นโยบายระหว่างประเทศและกฎหมาย (International Policy and Law) และ 6) ความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) องค์ประกอบทั้ง 6 ประการดังกล่าวล้วนเป็นแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย ที่เอื้อให้เกิดประโยชน์ต่อการแข่งขันระดับโลก

จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) พบว่า องค์ประกอบที่ 1 ด้านประสิทธิภาพการผลิต (Productivity) เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก เป็นอันดับ 1 ประกอบด้วยตัวแปร 16 ตัว ข้อค้นพบนี้เป็นไปตามทฤษฎีของพอทเตอร์ ที่กล่าวว่า ยุทธศาสตร์การแข่งขันคือการแสวงหาตำแหน่งการแข่งขันที่ได้เปรียบในวงการอุตสาหกรรม ยุทธศาสตร์การแข่งขันมีเป้าหมายที่จะมีตำแหน่งที่ตั้งที่ได้กำไรที่ยั่งยืนเพื่อสู้กับกำลังคู่แข่งที่ต้องแข่งขันกันในวงการอุตสาหกรรม (Porter, 1998) และสอดคล้องกับอาชุนัน เกาะไพบูรณ์ และพิสุทธิ กุลธนวิทย์ (2554) ซึ่งสรุปองค์ประกอบการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลกประการสำคัญคือการยกระดับการผลิต สอดคล้องกับสินอัปสร กำแพงทอง (2547) ซึ่งผลการศึกษาพบว่า งานชิ้นแรกในการเตรียมความพร้อมสำหรับการปรับตัวของกิจการประการหนึ่งคือมาตรการในการปรับตัวด้านการผลิตคือการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และในส่วนของเครื่องจักร ได้แก่การปรับปรุงเทคโนโลยีให้ทันสมัยโดยผลิตตามขนาดการผลิตที่มีประสิทธิภาพ เพื่อลดต้นทุนการผลิต นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ (2546) ศิริพร บุญสิน (2542)

ผลการศึกษาศาสามารถสรุปองค์ประกอบการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย เพื่อการแข่งขันระดับโลกได้ว่าองค์ประกอบสำคัญมากที่สุดด้านหนึ่งคือการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต

องค์ประกอบที่ 2 ด้านคุณภาพสินค้า (Product Quality) เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลกเป็นอันดับ 2 ประกอบด้วยตัวแปร 11 ตัว ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ (2554) สรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยได้ดังต่อไปนี้ (1) การปรับเปลี่ยนทางการผลิตให้มีความยืดหยุ่น (Economy of Flexibility) และให้ความสำคัญกับสิ่งที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Benefits) (2) การใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม (Innovation) (3) การจัดการและความคิดสร้างสรรค์ (Managerial & Creative Skills) (4) การปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้ผลิต (Producer) เป็นผู้สร้างสรรค์ (Creator) สอดคล้องกับ สมิตรา วิวัฒน์นิมิต (2547)

ผลการศึกษาพบว่า การปรับปรุงและพัฒนาเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันสมควรให้ความสนใจกับเรื่องการเพิ่มมูลค่าสินค้าด้วย และทิพพา เพิ่มลาภ (2545) ผลการศึกษาศรุปองค์ประกอบการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลกได้ประการหนึ่งคือคุณภาพสินค้าดีตรงตามความต้องการของผู้บริโภค

องค์ประกอบที่ 3 ด้านสารสนเทศการตลาด (Marketing Information) เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลกเป็นอันดับ 3 ประกอบด้วยตัวแปร 11 ตัว ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ (2546) ได้วิเคราะห์ปัญหาของอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยสรุปองค์ประกอบการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลกได้ประการหนึ่งคือด้านการตลาดและด้านข้อมูลข่าวสาร

องค์ประกอบที่ 4 ด้านแรงงาน (Labor) เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก เป็นอันดับ 4 ประกอบด้วยตัวแปร 10 ตัว ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับ สินอัปสร กำแพงทอง (2547) ที่ศึกษาพบว่าองค์ประกอบการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือด้านแรงงาน

องค์ประกอบที่ 5 ด้านนโยบายระหว่างประเทศและกฎหมาย (International Policy and Law) เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก เป็นอันดับ 5 ประกอบด้วยตัวแปร 11 ตัว ข้อค้นพบนี้

สอดคล้องกับ ดาเนียล (Daniel, 1961) ใช้ปัจจัยแห่งความสำเร็จของอุตสาหกรรม (Critical Success Factor Analysis : CSF) ซึ่งเป็นเสมือนเครื่องมือหรือวิธีการในการแยกแยะ และวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ ซึ่งปัจจัยแห่งความสำเร็จ (CSF) ของอุตสาหกรรมนี้ ส่วนประกอบที่สำคัญคือกฎ ระเบียบ ที่เอื้อต่ออุตสาหกรรม นโยบาย การติดตามผลการดำเนินงานโครงการต่างๆ ของภาครัฐ และโครงสร้างภาษี

องค์ประกอบที่ 6 ด้านความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญ เป็นอันดับ 6 ประกอบด้วยตัวแปร 9 ตัว ข้อค้นพบนี้สอดคล้องและเป็นไปตามทฤษฎีความได้เปรียบทางการแข่งขันแห่งชาติ (Competitive Advantage of Nations) ของพอร์ทเตอร์ (Porter, 1998)

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบของการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การกำหนดนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก ควรส่งเสริมด้านประสิทธิภาพการผลิต ด้านคุณภาพสินค้า ด้านข้อมูลการตลาด ด้านแรงงาน ด้านนโยบายระหว่างประเทศและกฎหมาย และด้านความสามารถในการแข่งขัน

2. ควรให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ทิศทางการกำหนดนโยบายสิ่งทอของประเทศต่างๆ เช่น หลังเปิดเสรีภายใต้กรอบการค้าและข้อตกลงระหว่างอาเซียน (AEC) ไทยที่เคยใช้ต้นทุนราคาเป็นข้อได้เปรียบในการแข่งขันมาอย่างยาวนาน จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนโดยมุ่งส่งเสริมให้ภาคเอกชนผลิตสินค้าที่มีความแตกต่างหลากหลาย สินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่ม สินค้าที่อาศัยนวัตกรรม รวมถึงเปลี่ยนจากการเป็นผู้รับจ้างผลิต มาเป็นการสร้างตราสินค้าสัญชาติไทย (Thailand Brand)

3. ในระยะสั้น ก่อนที่จะก้าวข้ามการแข่งขันด้วยต้นทุนราคาที่ต่ำ รัฐบาลยังจำเป็นต้องกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจและเข้ามาดูแลเรื่องค่าเงินบาทให้มีเสถียรภาพไม่ให้แข็งค่าและผันผวนมากเกินไป ด้วยการประกันความเสี่ยงจากความผันผวนของค่าเงินบาท

4. ส่งเสริมและพัฒนาการใช้วัตถุดิบในประเทศ เพื่อลดต้นทุนการนำเข้าวัตถุดิบ (ฝ้าย/ไหม) ด้วยการส่งเสริมการปลูกฝ้าย หม่อนไหม เพื่อป้อนโรงงานอุตสาหกรรม อันเป็นการลดการพึ่งพาวัตถุดิบจากต่างประเทศ

5. ในด้านการตลาด รัฐบาลต้องมุ่งส่งเสริมและผลักดันการทำตลาดเชิงรุกมุ่งเน้นความแตกต่างหลากหลาย โดยให้ความสำคัญกับผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ผ้าไหมที่ผ่านการส่งเสริมจากโครงการศูนย์ศิลปาชีพให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ทั้งนี้ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทย อันเกิดจากการใช้ทักษะฝีมือแรงงาน สู่อุตสาหกรรมมูลค่าจากการใช้ความคิดสร้างสรรค์ที่ผสมผสานระหว่างศาสตร์และศิลปะ

6. รัฐบาลควรจัดตั้ง “นิคมอุตสาหกรรมสิ่งทอ” เพื่อให้เป็น Hub สิ่งทอของประเทศ โดยตั้งอยู่แนวรอยต่อตะเข็บชายแดนไทยติดประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานและส่งเสริมให้มีการลดต้นทุนการผลิต ก่อให้เกิดการพึ่งพาอาศัยเทคโนโลยี เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยร่วมกัน

7. รัฐบาลควรมอบหมายอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบ รวมทั้งงบประมาณให้สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นองค์กรกลางที่จะประสานการกำหนดนโยบาย บริหาร และติดตามผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีเอกภาพ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ด้านประสิทธิภาพการผลิต ต้องมีการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอตลอดห่วงโซ่มูลค่า การเสริมสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการ การส่งเสริมและพัฒนาการใช้วัตถุดิบในประเทศ และการส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2. ด้านคุณภาพสินค้า มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ และการสร้างตราสินค้าสัญชาติไทย

3. ด้านสารสนเทศการตลาด มีการพัฒนาการตลาดเชิงรุกและการพัฒนาการบริหารจัดการข้อมูล การมอบหมายหรือจัดให้มีหน่วยงานที่เป็นศูนย์กลางรับผิดชอบเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสิ่งทอ

4. ด้านแรงงาน ต้องมีการยกระดับทุนมนุษย์เชิงบูรณาการ การพัฒนาทักษะแรงงาน อุตสาหกรรมสิ่งทอ และการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาประสิทธิผลของนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย ในเชิงปริมาณ เพื่อนำข้อค้นพบมาพัฒนาปรับปรุงเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลกในเชิงปริมาณ
3. ควรมีการศึกษาระบวนการกำหนดนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก โดยการทําวิจัยเชิงปฏิบัติการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายตั้งแต่เริ่มต้น
4. ควรมีการศึกษาวิธีการนํานโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเพื่อการแข่งขันระดับโลก ไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยอย่างเป็นทางการว่าจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านใด และจะดำเนินการอย่างไร

บรรณานุกรม

- ทิพพา เพิ่มลาภ. (2545). ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย.
กรุงเทพฯ : วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริพร บุญสิน. (2542). ผลกระทบของข้อตกลงรอบอุรุกวัยที่มีต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอไทย
กรณีการยกเลิกโควตาส่งออกภายใต้ข้อตกลง MFA ของสหรัฐอเมริกาและ
สหภาพยุโรป. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ. (2546). รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ โครงการ
จัดทำแผนแม่บทอุตสาหกรรมรายสาขา (สาขาส่งออกและเครื่องนุ่งห่ม).
กรุงเทพฯ : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม.
- สินอัปสร กำแพงทอง. (2547). มาตรการและความต้องการในการปรับตัวของอุตสาหกรรม
เครื่องนุ่งห่มไทยเพื่อเตรียมความพร้อมกรณีเปิดตลาดเสรีสิ่งทอ ปี 2548
ตามทัศนคติของผู้ประกอบการ. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ.
- สุมิตรา วิวัฒน์นิมิต. (2547). การศึกษาศักยภาพในการส่งออกอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง

- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม. (2554). **โครงการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนการพัฒนาอุตสาหกรรม**. กรุงเทพฯ : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม.
- อนุก เหล่าธรรมทัศน์. (2543). **เหตุอยู่ที่ท้องถิ่น: ปัญหาการเมืองการปกครองที่ระดับชาติอันสืบเนื่องจากการปกครองท้องถิ่นที่ไม่เพียงพอ**. กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษาและพัฒนาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- อาชนัน เกาะไพบูรณ์ และพิสุทธิ กุลธนวิทย์. (2554). **รายงานการศึกษาเรื่องการปรับตัวของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มไทยในยุคการค้าโลกเสรี**. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- Anderson, J. E. (2010). **Public Policy-Making**. Great Britain : Thomas Nelson and Sons Ltd.
- Best, J. W. (1981). **Research in Education**. New Jersey : Prentice Hall, Inc.
- Daniel, D. (1961). Management Information Crisis. **Harvard Business Review**, 9, 111-121.
- Kaiser, H.F. (1974). an Index of Factorial Simplicity. **Psychometrika**, 39(5), 31-36.
- Porter, M.E. (1998). **The Competitive Advantage of Nations**. London : The Macmillan Press
- Sabatier, P. (2007). **Theory of the Policy Process**. 2nd ed. Boulder, CO: Westview Press.